

دحوالارض؛ طلیعه‌ای برای خودسازی و شکرگزاری

یک کارشناس مذهبی گفت: دحوالارض، طلیعه‌ای است برای خودسازی و تهذیب نفس، فرصتی برای زدودن غبار غفلت از دل و جان و پرداختن به امور معنوی است.

یک کارشناس مذهبی گفت: دحوالارض، طلیعه ای است برای خودسازی و تهذیب نفس، فرصتی برای زدودن غبار غفلت از دل و جان و پرداختن به امور معنوی است.

حجت الاسلام حسین ابراهیمی با اشاره به جایگاه ویژه دحوالارض در معارف اسلامی، این پدیده را نه تنها گسترش فیزیکی زمین، بلکه فرصتی الهی برای گسترش روح و تعالی انسان دانست.

این کارشناس مذهبی بر اهمیت اعمال عبادی و مراقبه در این زمان پرفضیلت تأکید کرد و آن را بستری برای نزدیک شدن به خداوند و توشه برداشتن برای سفر آخرت برشمرد.

دحوالارض در آیات و روایات؛ طلیعه خلقت و نزول رحمت

وی با اشاره به جایگاه دحوالارض در متون دینی، اظهار کرد: در کتب دینی ما، مناسبت ها و اعمال زیادی ذکر شده که بهانه هایی هستند برای اینکه انسان دوباره به خدا رو بیاورد و اعمال عبادی را از سر بگیرد. یکی از این روزهای بسیار ارزشمند، که در معارف دینی ما به آن پرداخته شده و عرفا و اهل عمل زیاد در موردش صحبت کرده اند، دحوالارض است.

ابراهیمی افزود: در مورد دحوالارض، علاوه بر کتاب مفاتیح الجنان که مرجع عامه مردم است، یکی از کتب مرجع اهل عرفان و علما، کتاب المراقبات اثر آیت الله میرزا جواد آقای ملکی تبریزی است. ایشان در این کتاب به صورت دقیق و روزانه، مراقبت هایی را برای کسانی که دوست دارند در مسیر خدا حرکت کنند، ذکر کرده اند و مواردی را هم برای دحوالارض بیان کرده اند.

این کارشناس مذهبی به ریشه قرآنی این روز تصریح کرد: آن چیزی که در مورد دحوالارض گفته می شود و در آیات قرآن هم به آن پرداخته شده، کلمه دَحَا است که در آیه ۳۰ سوره نازعات آمده: وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا³⁹; و زمین را پس از آن گستراند.

وی بیان کرد: بنابر روایات اسلامی، زمین ابتدا پوشیده از آب بوده و به اذن الهی، خشکی ها از زیر آب، به خصوص از محل کعبه، شروع به گسترش کرده اند.

ابراهیمی با استناد به حدیثی از امام علی (ع) بر فضیلت این زمان تأکید کرد: امام علی (ع) درباره این مناسبت فرموده اند: نخستین رحمتی که از آسمان به زمین نازل شد در بیست و پنجم ذی القعدة بود. کسی که در این روز روزه بگیرد و شبش را به عبادت بایستد، عبادت صد سال را که روزش را روزه و شبش را عبادت کرده خواهد داشت.

دحوالارض در نگاه عارفانه؛ دنیا، مزرعه ای برای بندگی و شکرگزاری

این کارشناس مذهبی در تبیین فلسفه عبادت در دحوالارض، رویکرد عارفانه را مطرح کرد و گفت: برای رسیدن به پاسخ این سوال که چرا باید در این روز به عبادت پرداخت، باید در نگاه عارف قرار بگیریم؛ در نگاه کسی که دنبال عبودیت خداست. در نگاه عارف و کسی که دنبال عبودیت خداست، دنیا یک سفره گسترده است که خدا برای او قرار داده؛ فرصتی است که خدا برای او فراهم کرده تا بتواند به سمت او حرکت کند.

وی با یادآوری جمله معروف الدنيا مزرعة الآخرة (دنیا مزرعه آخرت است)، افزود: یعنی دنیا یک بستری است که فراهم شده، خدا به تو داده، فرصتی را به تو داده، عرصه ای را برای تو فراهم کرده که در آن می توانی خودت را به خدا نشان دهی و توشه ای برای آن سفر بی نهایت آخرت برداری.

ابراهیمی با تأکید بر جنبه شکرگزاری در این روز، بیان کرد: این زمان که این سفره گسترانده می شود – یعنی زمینی که بستری است برای اینکه ما بتوانیم به سمت خدا حرکت کنیم عارف این روز را روز شکرگزاری قرار می دهد که خدایا ممنون که این فرصت را به من دادی که خودم را به تو نشان دهم. ممنون که این فرصت را به من دادی که در این مسابقه بندگی پیشی

اعمال دحوالارض؛ از روزه تا مناجات های عمیق

این کارشناس مذهبی به اعمال توصیه شده برای این روز اشاره کرد و گفت: با شکرگزاری، با عبادت، با بندگی، با روزه داری، اعمال مفصلی که این روز ذکر شده اند و افراد می توانند هم در کتاب مفاتیح و هم در کتاب المراقبات آنها را مشاهده کنند.

وی ادامه داد: برای آنها که به دنبال روزهای پرفضیلت برای روزه داری هستند، یکی از بهترین فرصت ها دحوالارض است.

ابراهیمی افزود: نماز مخصوصی هم دارد که زیاد وقت شما را نمی گیرد. همچنین یکی از بهترین اعمال در این روز زیارت امام رضا (ع) است. دعای بسیار زیبایی هم ویژه این روز هست که مضامین عمیق و دلنشینی دارد و در مفاتیح بیان شده است.

این کارشناس مذهبی با نقل فرازی از این دعا، عمق معنوی آن را تبیین کرد و در بخشی از این دعا آمده است: ای کفایت کننده، ای وفادار، ای آنکه لطفش نهانی است، به لطفت به من لطف کن و به عفوت سعادت منم گردان و به یاری ات تأییدم فرما و از ذکر کریمانه ات فراموشم مکن؛ این مضامین، نشان دهنده نیاز انسان به لطف و یاری الهی و درخواست عدم فراموشی از سوی پروردگار است.

غنیمت شمردن نسیم های رحمت؛ توشه ای برای آخرت

وی بر اهمیت غنیمت شمردن این فرصت های معنوی تأکید کرد: بعضی فرصت ها باید استفاده کرد. در احادیث داریم که نسیم های رحمت الهی گاهی به سوی شما وزیدن پیدا می کنه، باید خودتان را در معرض این نسیم ها قرار بدید.

ابراهیمی با یادآوری فناپذیری عمر، افزود: از کجا می دانیم که سال دیگر هم در این روزها زنده هستیم و می توانیم توفیق داشته باشیم که خدا را شکر کنیم؟ این زبانی که به همه کلمات گویا شده، توفیق پیدا کند که بگوید: خدایا ممنون از همه نعمت هات، خدایا ممنون به خاطر همه لطف هایی که به من کردی.

این کارشناس مذهبی در نهایت، هدف از این اعمال و مراقبات را حرکت به سوی خداوند دانست و گفت: از این فرصت ها باید برای شکرگزاری، برای اینکه انسان به سمت خدا حرکت کند و او را یاد کند و توبه و انابه کند، استفاده کنیم. ان شاءالله خدا به همه ما توفیق بدهد که این فرصت ها را قدر بدانیم و بتوانیم که به سمت او حرکت کنیم تا در روزی که همه حسرت می خورند، ما از اهل حسرت نباشیم ان شاءالله.